

”مینی بچی - اونچ پد پانا هئ تو آتما ۾ گیان کا پیترول پرتی جائو،
سویری سویری اون کر باپ کو یاد کرو، کوئی پی اُلتی چلن نہیں چلو“

پرشن :- بابا هر بچی کی جنم پتری جانتی ہوئی پی سُناتی نہیں، کیون؟

اُتر :- کیونکہ بابا کھتی هئ مئن هون سِکیک، میرا کام هئ تم بچون کو سِکیا دیکر
سُذارنا باقی تمھاری اُندر کیا هئ، یہ مئن سُنائونگا نہیں۔ مئن آیا هون آتما کو انجیکشن
لگانی نہ کر شیرک بیماری نیک کرنی۔

پرشن :- تم بچی آپي کس بات سین ڊرتی نہیں هو، کیون؟

اُتر :- تم آپي اس پُراڻي شریر کو چورنی سین ڊرتی نہیں هو کیونکہ تمھاری ٻُڌی ۾
هئ هر آتما اُوناشی هئ۔ باقی یہ پُراڻا شریر اگر چلا پی جائی همین تو واپس گھر جانا هئ۔
هر اُشریری آتما هئ۔ باقی اس شریر ۾ رھتی باپ سین گیان اُمرت پی رھي هئ۔ اس لیئي
بابا کھتی بچی سدا جیتی رھو، سروسٻل بنو تو آیو ڊیتی جائینگی۔

گیت :- بچپن کی دن پُلا نہ دینا....

اوم شانتی . بچون نین گیت سُنا۔ جسکو اَب ماما بابا کھتی هئ اُنکو پُلا نا نہیں هئ۔
گیت جنھون نین بنایا هئ وه تو اَرٺ کو سمجھتی نہیں هئ۔ یہ نشچیه هین نہیں هئ کہ
هر اُس ڀرم پتا پرماتما کی سنتان هئ۔ اُس ڀرم پتا پرماتما کو پنتون کو پاون بنانی کی
لیئي آنا پرتا هئ۔ کتنی اونچی سروس پر آتی هئ۔ اُنکو کوئی اُیمان نہیں هئ، اُسکو
کھا جاتا هئ نراھنکاری۔ اُنکو نشچیه ٻُڌی وا دیھی اُیمانی هونی کی بات نہیں۔ وه
کب سنشیه ۾ آتی نہیں۔ دیھ اُیمانی بنتی هین نہیں۔ منش دیھ اُیمانی بنتی هئ تو قر
دیھی اُیمانی بنی ۾ کتنی محنت لگتی هئ۔ بابا کھتی هئ اپنی کو آتما سمجھو۔
منش تو کھ دیتی هئ اپنی کو پرماتما سمجھو۔ کتنا فرق هئ۔ ایک طرف یاد کرتی هئ
پنت پاون کو قر کھتی هئ سپ ۾ پرماتما هئ۔ اُسی بی سمجھ جو بن گئی هئ، اُنکو
جاکر سُذارنا هئ۔ بابا دیکو کھان سین آیا هئ تم بچون کو سُذارنی کی لیئي۔ جنکو پکا
نشچیه هئ وه تو کھتی هئ بروبر آپ هماری مات پتا هو۔ هر آپکی شریمت پر چل سريشت
دیوتا بنی کی لیئي یهان آئی هئ۔ پرماتما تو سدیو پاون هین پاون هئ۔ اُنکو ٻُلاتی هئ
پنت دنیا ۾ آئو۔ تو ضرور پنت شریر ۾ هین اُسکو آنا پرینگا۔ پنت دنیا ۾ تو پاؤن شریر هوتا
هین نہیں۔ تو باپ دیکو کتنا نراھنکاری هئ، پنت شریر ۾ آنا پرتا هئ۔ هر اپنی کو
سمپورٹ نہیں کھینگی، اَب بن رھي هئ۔

آب بيحد ڪا باپ ڪهتي هئ ٻچي، شريمت پر چلو. باپ شريمت ديتي هئ سويري اون ڪر ياد ڪرو تو پاڻ پسر هو ڄاڻي. شريمت پر نهين چلينگي تو وڪرم وناش نهين هونگي. بندر ڪي بندر هين ره ڄاڻينگي اوڙ ڦر بهت ڪڙي سزا ڪاڻي پرينگي. جانور آڌ تو سزا نهين ڪاڻي هئ. سزا منش ڪي ليئي هئ. اگر بئل ڪسڪو مارتا هئ، وه مري ڄاڻي تو ڪيا اُنڪو جيل ۾ ڊالينگي! منش ڪو تو فوڙن جيل ۾ ڊال دينگي. باپ سمجھائي هئ اس سميه منش تو اُن سين پي بدتر هئ. اُنڪو ڦر منش سين ديوتا بنا هئ. بابا سمجھائي هئ يهه لڪشمي نارائڻ پي گيتا ڪا گيان نهين ڄاڻي هئ. وهان درڪار هين نهين ڪيونڪ باپ هئ رچتا. وهان ڪوئي ترڪالدرشي هوتي هين نهين. آبي يهه لوگ ترڪالدرشي نه هوتي هوئي پي ڪهه ديتي هئ هر پڳوان هئ. تو بڙي اڪيرون ۾ لک دو ڪ گيتا ڪا پڳوان پرر پتا پر ماتما هئ نه ڪ ڪرشن. مڻل يهه ايڪڇ پڻل هين ڪسڪي ٻڌي ۾ نهين بئنئي هئ. نه ٻچي ڪسڪي ٻڌي ۾ بناتي هئ. ڀارت هين سورڳ ٿا يهه پڻل گئي هئ. ڪلپ ڪي آيو هين لاکون ورش ڪهه دي هئ. اس ليئي ڪوئي پڙاڻي چيز ملتي هئ تو ڪهتي هئ يهه لاکون ورش ڪي هئ. ڪپي ڪوئي ڪوئي ڪهتي پي هئ ڪرائيسٽ سين تين هزار ورش پهلي ڀارت سورڳ ٿا. تر ڄاڻي هو هر پي ديوتا ٿي. مايا نين بلڪل هين ڪوڙي تليه بناء ديئا هئ. ڪوئي پي مولي نهين هئ. تو آب تر بچون ڪو پي گهوڙ انڌياري سين نڪلنا چاهيئي. ڪپي ڪوئي اُٿسا ڪرتويه نهين ڪرنا چاهيئي جو تمڪو پي ڪهنا پري تر تو ڪوئي بندر هو. مٿن ڪتتا دوردش سين آتا هون. تمهاري مٿي ڪپڙي ڏوني ڪي ليئي، تمهاري آتما بلڪل مٿي هو گئي هئ. آب مجھي ياد ڪرو تو تمهاري جوتي جڳ ڄاڻي. گيان ڪا پيٽرول ڀرتي ڄاڻو. تو وهان پي ڪڇ پڌ پاڻو. وهان ڄاڪر داس داسي بنو، يهه تو اڃا نهين هئ. يهه هئ راج يوگ تو پڌ پانا چاهيئي اونچا. داس داسي ڄاڪر بني تو پڳوان سين ڪيا ورثا پايا؟ ڪڇ پي نهين. بابا سين ڪوئي پوڄي تو ڦٽ سين بابا بناء سڪتي هئ. ڪام ڪرنا چاهيئي اِشاري سين. بگر ڪهي جو ڪام ڪري سو ديوتا. ڪهني سين جو ڪري سو منش. تمڪو آب شريمت ملتي هئ ديوتا بنني ڪي. سريشت بناني والا باپ ڪهتي هئ ڪ پر درشن ۾ بڙي بڙي اڪيرون ۾ اُٿسا بورڊ لڏاءِ دو جو سيڪي آنڪ کلي ڪ ڪرشن پڳوان نهين هئ. وه تو پُئرجنم ۾ آتي هئ. وه سمجھتي هئ ڪرشن جنم مرڻ ۾ نهين آتي هئ. وه تو حاضران حضور هئ. هنومان ڪا پوجاري ڪهينگي هنومان حاضران حضور هئ. يهان تو ايڪ هين باپ سين ورثا لينا هئ. گيتا ڪا پڳوان هيري جئسا بناتي هئ. اُنڪا نام بدلني سين ڀارت ڪا يهه حال هوڻا هئ. يهه بات اُڄن (آبي) اِٽني زور سين سمجھائي نهين هئ. گيان ڪا ساگر تو ايڪ هين هئ. وهي پنت پاون هئ. وو لوگ ڦر گنگا ڪو پنت پاوني ڪهتي هئ. آب ساگر سين تو گنگا نڪلي هئ، تو ڪيون نهين ساگر ۾ ڄاڪر اِشان ڪرين. اُنڪو سمجھائي ڪي ليئي بچون ۾ پرستاني گڻ چاهيئي. سيڪو سمجھانا چاهيئي هر تو باپ ڪي هين مهما ڪرتي هئ. نراڪار پر ماتما ڪو تو سڀ مانتي هئ. پرنتو صرف سرووپا پي ڪهه ديتي هئ. ڪهتي پي هئ هي رام، هي

پر ماتما، مالها سمر تي هئ نان. اوپر ۾ هئ قول. اُسڪا پي آرٽ نهين سمجھتي. قول اؤر ميرو ڀڳل داڻا. مات پتا پرور تي مارگ هئ نان. رچنا رچينگي تو ضرور ماتا پتا چاهيئي. تو ان دواران بئٽ لائق بناتي هئ، جو ڦر مالها سمر ي جاتي هئ. پر ماتما ڪا، آتما ڪا روپ ڪيا هئ. وه پي نهين جاتي هئ. تهر نين نئين بات سني هئ. پر ماتما ايڪ چوڻي بندي هئ. وڻڊر هئ نان اتي چوڻي بندي ڪو ڪوئي گيان ساگر مانينگي؟ منش ڪو مانتي هئ. پرنٽو وه تو منشون ڪو منش دواران هين گيان ملتا هئ جس سين ڏر گتي هين هو گئي هئ. يهان تو ڀڳوان خد آڪر گيان دي سدگتي ڪرتي هئ آرقات راجائون ڪا راجا بناتي هئ. تهر وڻڊر کاتي هو. آتما چوڻي سي بندي هئ، اتي سوڪير هئ. تو باپ پي ائسا هين هونگا نان. اؤر هئ ڪتني بڙي اٿار تي. ڪئسي پنت دنيا اؤر پنت شير ۾ آڪر پڙهاتي هئ. لوگ ڪيا جاني ان باتون ڪو. وه تو اُتي لٽڪي هوئي هئ. آب باپ فرمان ڪرتي هئ جو ميري مت پر چلينگي وهي سورگ ڪا مالڪ بنينگي، اِس ڏرني ڪي بات هين نهين. هر آتما اشريري هئ. آب واپس جانا هئ. مئن تو اونا شي آتما هون. باقي يه پڙاڻا شير پل چلا جائي. هان بابا گيان امبرت پلاتي هئ اِس ليئي پل جيتي رهين. وه پي جو سروسبل هونگي اُنڪي آيو بڊينگي. پردرشن ۾ بهت سروس هوني هئ، بهت امپرومينٽ هونگي. ڪرشن ڪي مهما اؤر پر ماتما ڪي مهما ۾ بهت فرق هئ. باپ ڪهتي هئ تهر سورگ ۾ پاون ٿي. آب پنت ڪئسي بني هو، جاننا چاهيئي نان. باپ آڪر پتر ٻڌي ڪو پارس بناتي هئ.

ايشوريه سنتان ڪو ڪي پي ڪسڪو منسا واپا ڪرمڻا ڊڪ نهين دينا چاهيئي. باپ ڪهتي هئ ڊڪ دينگي تو مهان ڊڪي هوڪر مرينگي. سڌا سپڪو سڪ دينا چاهيئي. گهر ۾ مهمانون ڪي بهت اچي شيوا ڪي جاتي هئ. يه پڙاڻا شير هئ، پوڄنا پوڄ حساب ڪتاب چڪتو ڪرنا هئ، اِس ڏرنا نهين هئ. نهين تو ڦر سزا ڪاني پرينگي. بهت مينا بننا هئ. باپ ڪتنا پيار سين سمجھاتي هئ. ڪمائي ۾ ڪي اُباسي وا جهٽڪا نهين آنا چاهيئي. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرني سين تهر سڌا نروڳي بن جائينگي. تمڪو سورگ ۾ لي چلني آيا هون، تو ڪوئي پي ڪڪرم مت ڪرو. سنڪلپ تو بهت آئينگي فلاڻي چيز اُٺا ڪر ڪا لين. اُنڪو پاڪي پهن ليوين. اُڙي باپ تو بچون ڪي جنر پتري جاتي هئ، اِس ليئي مئنرس اچي ڌارڻ ڪرني هئ. باپ ڪهتي هئ مئن سپي ڪي جنر پتري جاننا هون. پرنٽو ايڪ ايڪ ڪو بئٽ سٺائونگا ڪيا ڪ تمھاري اُندر ڪيا هئ. ميرا ڪام هئ سڪيا دينا. مئن تو ٿيچر هون. اُٺسي نهين بابا تو جاتي هئ هماري دوائي آپيهين پيچ دينگي. بابا ڪهينگي بيماري هئ تو ڊاڪٽر ڪي پاس جائو. هان سپ سين اچي دوائي هئ يوگ. باقي مئن ڪوئي ڊاڪٽر ٿوريئي هون جو بئٽ دوائي ڏونگا. هان ڪي دي پي ديتا هون، ڊراما ۾ ڪچ نونڌ هئ تو. باقي مئن تمھاري آتما ڪو انجيكشن لڳائي آيا هون. ڊراما ۾ هئ تو ڪي دوا پي ديتي هئ. باقي اُٺسي نهين بابا سمرٿ هئ، هماري بيماري ڪو ڪيون نهين چڙا سڪتي هئ. ڀڳوان تو جو چاهي سو ڪر سڪتا هئ.

نھين، باپ تو آئي هين هٽ پتون ڪو پاڻ بنائي. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر گڏمارنڱهه.
روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) منسا وڇا ڪرمڻا ڪسي ڪو ڪي ڊڪ نھين دينا هٽ. ڪرم پوڳ سين ڊرنا نھين
هٽ. خوشي خوشي سين پڙاڻا حساب ڪتاب چڪتو ڪرنا هٽ.

(2) سنڪلپون ڪي وڻس هو ڪوئي پي ڪڪرم نھين ڪرنا هٽ. آڇي مئٽرس ڌارڻ
ڪرني هٽ. ديوتا بنني ڪي ليئي هر بات اشاري سين سمجھ ڪرني هٽ. ڪهلوانا نھين
هٽ.

وردان - يوگ ڪي پريوگ دواران هر خزاني ڪو ٻڌاني والي سڦل تپسوي پو

باپ دواران پراپت هوئي سڀي خزاني پر يوگ ڪا پريوگ ڪرو. خزانون ڪا خرچ ڪم
هو اڙر پراپتي اڌڪ هو، يهي هٽ پريوگ. جڏسي سميه اڙر سنڪلپ سریشٽ خزاني هٽ. تو
سنڪلپ ڪا خرچ ڪم هو ليڪن پراپتي زياده هو. جو ساڌارڻ ويڪتي دو چار منٽ سوچني
ڪي باد سڦلتا پراپت ڪرتي هٽ وه آپ ايڪ دو سيڪنڊ ۾ ڪر لو. ڪم سميه، ڪم
سنڪلپ ۾ رزلت زياده هو تب ڪهينگي، يوگ ڪا پريوگ ڪرني والي سڦل تپسوي.

سلوگن - آڀني آڌي آفادي سنسڪار سُڀاءُ ڪو سمرتي ۾ رک سدا آچل رهو.